

Bài văn mẫu Phân tích bài thơ Tôi yêu em tuyển chọn, hay nhất sẽ giúp các em học sinh đưa ra các lập luận, lý lẽ chính xác và ý nghĩa nhất để hoàn thành xuất sắc bài viết của mình.

Bài văn mẫu số 1: Phân tích bài thơ Tôi yêu em

Pu-skin (1799 - 1837) là nhà thơ Nga thiên tài. Xuất thân trong một gia đình quý tộc. Mê thơ và làm thơ hay, từ thuở học sinh. Khát vọng tự do thấm đượm trong hồn thơ Pu-skin. Tình bạn, tình yêu là cảm hứng nồng nàn trong nhiều bài thơ của Pu-skin.

Tác phẩm gồm có: Trường ca Người tù Cap-ca, Những người Xu-gan, Ép-ghê-nhi Ô-nhê-ghin. Chết trong bị kịch đau thương lúc 38 tuổi. Go-rơ-ki coi Pu-skin là "Khởi đầu của mọi khởi đầu".

"Tôi yêu em" là bài thơ tình hay nhất, đậm đà ý vị nhất của Pu-skin, sáng tác năm 1829. Bài thơ đã được phổ nhạc thành ca khúc, được đánh giá là tác phẩm "hoàn hảo" nâng tầm vóc Pu-skin lên đài vinh quang thi ca Nga. Chỉ có tám dòng thơ mà ba tiếng "tôi yêu em" như một điệp khúc "dịu ngọt" tha thiết vang lên ba lần:

"Tôi yêu em: đến nay chùng có thể

... Tôi yêu em âm thầm không hi vọng

... Tôi yêu em, yêu chân thành, đắm thắm..."

Mỗi tình ấy "chưa hoàn toàn lụi tắt trong lòng tôi" nghĩa là vẫn âm i cháy, vẫn nồng nàn, vẫn thiết tha. Không tầm thường, cũng không ích kỉ. Cao thượng, vị tha, mà không thấp hèn. Sang trọng và có văn hoá, yêu nồng nàn tha thiết nhưng không bao giờ muốn đem đến sự bận lòng, nỗi u buồn cho người yêu:

"Nhưng không để em bận lòng thêm nữa

Hay hồn em phải gợn bóng u hoài".

"Bề ái lúc vui lúc đây" - đã có người nói như vậy. Tình yêu cũng chứa đầy nghịch lí: gần đây mà xa vời, xa vời mà gần đây. Có lúc lúng túng, rụt rè khó nói nên lời. Cũng có lúc ghen tuông, giận hờn. Bến bờ của hạnh phúc đâu để chiếc thuyền tình nào cũng cập bến xuôi mái êm chèo? Bởi vậy mới có tâm trạng:

"Tôi yêu em âm thầm không hi vọng

Lúc rụt rè, khi hậm hực lòng ghen"

Dòng thơ thứ 7 nói lên cung bậc của tình yêu: chân thành và đắm thắm. Chân thành trong tình yêu là sự hướng tới bạn đời trăm, năm. Không vụ lợi. Không dối lừa. Có chân thành thì mới có đắm thắm. Câu thứ 8 dịch nghĩa: "Cầu trời cho em được một người khác yêu" đó chỉ là một cách nói "làm duyên" mà thôi. Chỉ có tôi là yêu em đắm thắm chân thành. Tình yêu ấy là niềm tự hào của tôi - một tình yêu xứng đáng. Chẳng có người con trai nào có thể mang "đền" cho em một

tình yêu như tôi đã yêu em. Đối diện với bi kịch tình yêu, người con trai vẫn tế nhị, khiêm nhường, vẫn tự hào và kiêu hãnh:

"Tôi yêu em yêu chân thành đắm thắm

Câu em được người tình như tôi đã yêu em".

Bài thơ Tôi yêu em là sự thổ lộ tâm tình của người con trai khi đối diện người yêu. Phẩm chất tình yêu cho thấy một nhân cách sang trọng. Rất đa tình mà cũng rất đàng hoàng, tự tin. Tình yêu là khát vọng, nhưng bi kịch trong tình yêu cũng không hiếm trong cuộc đời:

"Yêu là chết ở trong lòng một ít

Vì mấy khi yêu mà chắc được yêu".

("Yêu" - Xuân Diệu)

Bài văn mẫu số 2: Phân tích bài thơ Tôi yêu em

Tình yêu không còn là đề tài xa lạ đối với các thi nhân, nó trở thành nguồn cảm hứng dào dạt khiến họ tốn biết bao giấy mực. Yêu và được yêu luôn là niềm mong muốn của mỗi chúng ta. Tuy nhiên không phải yêu thương nào trao đi cũng được đáp lại một cách trọn vẹn. Có thể nói, Puskin đã rất thành công ở việc thể hiện những cung bậc cảm xúc trong tình yêu đơn phương của một chàng trai qua bài thơ "Tôi yêu em".

Puskin là "Mặt trời của thi ca Nga". Tài năng của ông được thể hiện trên các thể loại tiểu thuyết, truyện ngắn, trường ca, truyện ngụ ngôn, những thể loại mà ông thành công nhất là thơ trữ tình với hơn tám trăm bài thơ. "Tôi yêu em" là tác phẩm nổi tiếng của thi sĩ lừng danh được khơi nguồn từ mối tình đơn phương với nàng A. Ô-lê-nhi-na. Puskin đã cầu hôn nàng vào mùa hè năm 1829 nhưng không được chấp nhận. Đây cũng là nguyên nhân khiến ông viết nên bài thơ này.

Nhan đề bài thơ do Thúy Toàn đặt. Nó ẩn chứa dụng ý và sự tinh tế của người dịch khi không đặt nhan đề là "Anh yêu em" hay "Tôi yêu cô". "Tôi yêu em" là một nhan đề hợp lí. Bởi lẽ cách xưng hô "Anh - em" quá thân thiết, tình cảm trong khi mối quan hệ của Puskin và Ô-lê-nhi-na không hẳn như vậy còn cách xưng hô "Tôi - cô" lại quá xa lạ, ít bộc lộ cảm xúc. Vì vậy, không có nhan đề nào phù hợp hơn là "Tôi yêu em" để diễn tả mối quan hệ không phải người dung nhưng cũng không quá gần gũi, tình cảm.

Pu-skin đã khắc họa những giằng xé trong tâm trạng của nhân vật trữ tình bằng những lời thơ giản dị:

"Tôi yêu em đến nay chùng có thể

Ngon lửa tình chưa hẳn đã tàn phai"

Tác giả đã khẳng định tình cảm của mình dành cho cô gái qua cụm từ "Tôi yêu em" mở đầu bài thơ. Đây là thứ tình cảm chân thành, đằm thắm, không chút vụ lợi, toan tính. Chàng trai ấy không mượn những hình ảnh ẩn dụ để bày tỏ tình cảm mà anh lại trực tiếp nói ra những tâm tư trong lòng mình. Khi yêu đơn phương, không phải bất cứ ai cũng có đủ can đảm để nói ra điều đó. Biết rằng tình yêu ấy không được em chấp nhận nhưng nó vẫn bùng cháy trong trái tim "tôi", khiến "tôi" bồi hồi không yên. Ngọn lửa tình yêu cứ âm ỉ cháy, nó chưa tắt hẳn và cũng chưa "tàn phai" trong tâm hồn của nhân vật trữ tình. Đó là một tình yêu chung thủy chứ không phải thứ tình cảm mua vui, trêu đùa. Vậy nên chàng trai mới có sự vắn vưng, không dứt khoát. Tâm trạng này được nhà thơ thể hiện qua các từ ngữ "chùng có thể", "chưa hẳn", để khẳng định tình yêu "tôi" dành cho em là sự thật.

Nhưng tình cảm là thứ không thể gượng ép. Chúng ta không thể bắt buộc ai đó yêu mình nếu như bản thân họ không muốn. Chàng trai trong mối tình đơn phương kia cũng như vậy, anh không muốn cô gái vì anh mà phải bận lòng, suy nghĩ hay u buồn vì bất cứ điều gì nữa:

"Nhưng không để em bận lòng thêm nữa

Hay hồn em phải gợn bóng u hoài".

Nhân vật trữ tình đã đưa ra một quyết định mang tính lí trí và đầy sự dứt khoát. Nếu tình yêu của anh không mang lại cho cô gái niềm hạnh phúc mà chỉ khiến cô phải khó xử, băn khoăn thì tốt hơn hết là anh nên chấm dứt tình yêu ấy. Anh sẵn sàng hi sinh tình yêu của mình để đổi lấy sự thanh thản trong tâm hồn của người anh yêu. Hành động của nhân vật thật cao thượng và đáng ngưỡng mộ. Có mấy ai làm được như vậy bởi khi đắm say trong tình yêu trần thế con người ta rất dễ mù quáng, họ không ý thức được hành động của bản thân, thậm chí có thể bất chấp các thủ đoạn để tìm mọi cách chiếm đoạt được người mình yêu mà không quan tâm đến chuyện người ấy thực sự có tình cảm với mình hay không.

Liệu rằng sẽ có bao nhiêu người hành động cao thượng như chàng trai trong bài thơ này? Anh tôn trọng người con gái và nhận lấy những đau khổ, buồn bã về mình. Chắc hẳn anh đã có cuộc đấu tranh nội tâm gay gắt nhưng vượt lên trên tất cả, anh luôn mong người ấy được hạnh phúc. Nhân vật trữ tình tự chối bỏ tình yêu, chối bỏ những cảm xúc say đắm của mình và nhẫn tâm dập tắt đi ngọn lửa tình đang ấp ủ để cô gái không phải suy tư về anh nữa.

Trong tình yêu luôn tồn tại những trạng thái cảm xúc khác nhau, khi thì nồng nàn, tha thiết, khi lại giận dỗi, hờn ghen:

"Tôi yêu em âm thầm không hi vọng

Lúc rụt rè, khi hậm hực lòng ghen

Tôi yêu em yêu chân thành đằm thắm

Cầu em được người tình như tôi đã yêu em".

Vì là tình cảm đơn phương nên nó diễn ra trong sự "âm thầm", im lặng không được ai khác biết đến và cũng không có nhiều hi vọng, niềm tin vào tương lai. Chàng trai có lòng ghen nhưng cũng chỉ riêng bản thân mình biết và chịu đựng điều đó. Anh yêu cô gái chân thành, mãnh liệt

nhưng cũng có lúc "rút rè", "hậm hực" bởi không được thể hiện những cảm xúc của bản thân. Tình yêu luôn đi đôi với sự ghen tuông, nó là một trong những biểu hiện của tình yêu đôi lứa. Nhưng nhân vật trữ tình lại ghen trong âm thầm, ghen nhưng không được nói ra mà lại phải chịu những nỗi đau, nỗi tuyệt vọng giày vò, giằng xé tâm can. "Tôi yêu em chân thành như thế, dịu dàng như thế" nhưng không được em đền đáp. Phải chăng chàng trai đang trách móc cô gái? Câu thơ mang nặng nỗi buồn u ám, sự nặng nề trong tâm trạng của nhân vật trữ tình. Dường như, anh đang rơi vào sự tuyệt vọng, bất lực khi không có tư cách gì để thể hiện những trạng thái đó với người mình yêu.

Điệp ngữ "Tôi yêu em" được lặp lại ba lần trong bài thơ có ý nghĩa nhấn mạnh, khẳng định tình cảm của nhân vật trữ tình. Không chỉ nhận lấy những đau khổ, dằn vặt về mình, chàng trai còn chúc phúc cho cô gái sẽ tìm được tình yêu đích thực: "Cầu em được người tình như tôi đã yêu em".

Khác với suy nghĩ của bạn đọc, chàng trai không hề có ý trách móc cô gái mà anh còn cầu chúc những điều tốt đẹp đến với cô. Mặc dù không có được tình yêu của "em", không có được trái tim "em" nhưng nhân vật trữ tình luôn mong "em" sẽ tìm được một người yêu thủy chung, chân thành như "tôi đã yêu em". Lời nguyện cầu ấy đã thể hiện sự cao thượng, vị tha trong con người của chàng trai. Puskin không vì sự ích kỉ của bản thân mà trở nên nhỏ nhen, thù hận. Đó cũng là cách hành xử văn minh mà tất cả chúng ta cảm thấy ngưỡng mộ, khâm phục và cần phải học tập. Đối với tác giả, yêu là niềm hạnh phúc, dù tình yêu ấy có được đáp lại hay không thì tình yêu luôn mang lại những trải nghiệm ý nghĩa.

Bằng ngôn từ giản dị, trong sáng cùng với việc sử dụng điệp từ "Tôi yêu em", nhà thơ đã khắc họa nỗi buồn của một tâm hồn rực cháy những tình cảm yêu thương chân thành, nhân hậu. Tình yêu của nhân vật trữ tình đã vượt qua cái tầm thường để hướng đến cái cao cả. Đây cũng là lí do để bài thơ "Tôi yêu em" của Puskin được đánh giá là "viên ngọc vô giá trong kho tàng thi ca Nga".

Bài văn mẫu số 3: Phân tích bài thơ Tôi yêu em

Tình yêu luôn là đề tài bất diệt với thi ca. Mỗi thi sĩ đều có một cái nhìn riêng, đặc biệt về những cung bậc khi yêu. Chúng ta biết đến Xuân Diệu là "ông hoàng thơ tình" với những vần thơ nồng nàn, cháy bỏng, mãnh liệt. Đối với nền văn học Nga thì Puskin được xem là "mặt trời thi ca Nga" với những áng thơ bất hủ về tình yêu. Bài thơ "Tôi yêu em" là một điệp khúc tình yêu với những cung bậc thương nhớ da diết khi yêu. Một bài thơ tình gieo vào lòng người nhiều thổn thức, nhiều mong nhớ và nhiều nuối tiếc cho câu chuyện tình đơn phương của tác giả.

Có thể nói "Tôi yêu em" là lời giải bày tình cảm một cách chân thành và mãnh liệt nhất, đó là tiếng nói con tim, tiếng gọi của những rung động tha thiết và sâu sắc nhất.

Bài thơ với câu chữ bình dị, gần gũi mà sâu vào trái tim người đọc những xốn xang và dư âm còn mãi.

Tôi yêu em đến nay chừng có thể

Ngọn lửa tình chưa hẳn đã tàn phai

Một câu thơ cất lên bình dị, chân thành như chính tấm lòng và trái tim của tác giả dành cho người mình yêu thương. Lời thơ chậm rãi, đều đều như có chút gì đó ngưng đọng, chưa mang ý nghĩa khẳng định. Những từ ngữ “chùng có thể”, “chưa hẳn” dường như còn vương chút gì đó chưa dứt khoát. Có lẽ bởi tác giả sợ lời tỏ tình của mình suông sã quá khiến cho người ta sợ. Tuy nhiên dù chưa dứt khoát nhưng cũng đã phần nào bộc lộ được tình yêu say mê đã từ lâu lắm rồi, đó là một quá trình yêu và thương có thời gian chứ không hề bỗng chốc.

Tuy nhiên đến hai câu thơ sau, giọng thơ đột nhiên thay đổi:

Nhưng không để em bận lòng thêm nữa

Hay hôn em phải gọn bóng u hoài.

Mặc dù tình cảm trong trái tim “tôi” đã rõ nhưng nhân vật trữ tình lại không muốn làm khó đối phương, không muốn để cho đối phương phải khó xử. Đó cũng chính là một trái tim đầy lí trí. Hai câu thơ đầu và hai câu thơ sau được ngắt ra bởi từ “nhưng” vừa có vẻ vô tình nhưng lại phần nào thể hiện sự dứt khoát hơn hết. Nhân vật “tôi” tự ý thức được bản thân mình, dù có chịu áp lực cũng chịu “không để em phải bận lòng thêm nữa”. Tuy nhiên lúc này nhân vật trữ tình đang trăn trở và thấy chua xót, không biết rằng tâm trạng của người kia như thế nào. Một trái tim đa sầu đa cảm nhưng là một trái tim biết nghĩ cho người khác. Trái tim ấy thật đáng quý và đáng trân trọng biết bao nhiêu. Cảm xúc ở những câu thơ đầu bị dồn nén, không được thoát ra bên ngoài mà trở nên bức bối hơn.

Ở 4 câu thơ sau bỗng nhiên cảm xúc vỡ òa, tràn ra. Có lẽ cảm xúc trong tình yêu không còn giữ kín, không còn bó buộc trong trái tim chật chội nữa. Đã đến lúc nó bật tung ra. Và cụm từ “tôi yêu em” lại được điệp lại một lần nữa càng khẳng định hơn nữa tình yêu mà chàng trai dành cho cô gái:

Tôi yêu em âm thầm không hi vọng

Lúc rụt rè khi hậm hực lòng ghen

Tôi yêu em, yêu chân thành đằm thắm

Câu em được người tình như tôi đã yêu em.

Vẫn là tình yêu ấy nhưng giờ nó được tràn ra, nhân vật “tôi” đã giải bày thành lời. Rằng tình yêu này “âm thầm”, “không hi vọng” nhưng đó là tình yêu “chân thành”, “đằm thắm”. Nhịp thơ trở nên nhanh và dồn dập hơn, tình yêu cũng trở nên cồn cào và da diết hơn.

Câu thơ cuối được coi là “điểm nhấn” của cả bài thơ, cũng như là “điểm nhấn” trong trái tim của nhân vật “tôi”. Một cách nói vừa thể hiện sự vị tha khi yêu vừa thể hiện sự thông minh và khéo léo trong cách thổ lộ tình cảm. Ý thơ “câu em được người tình như tôi đã yêu em” thật sâu sắc. Phải chăng nhân vật trữ tình đang tự khẳng định lại tình yêu của mình dành cho “em” là quá lớn và quá chân thành.

Dù tình yêu “âm thầm” không được đền đáp nhưng nhân vật trữ tình vẫn yêu chân thành và yêu tha thiết. Không đòi hỏi điều gì, không hi vọng bất cứ một điều gì. Một thứ tình yêu cao cả

và vĩ đại. Tuy nhiên trong tình yêu vẫn luôn có những cung bậc, lúc dịu dàng, đắm thắm, lúc ghen tuông, lúc hờn dỗi. Đó như những nốt trầm bổng tạo nên một bản hợp xướng tuyệt vời trong tình yêu, hay nói cách khác đó chính là gia vị khi yêu không thể thiếu được.

Puskin với một trái tim sống và yêu hết mình đã viết lên những vần thơ vừa bình dị, gần gũi, vừa đắm thắm ngọt ngào. Những vần thơ chạm đến trái tim của người đọc một cách dữ dội như vậy. “Tôi yêu em” là một bài thơ tình bất hủ, với đầy đủ cung bậc khi yêu đã khiến người nghe có những cảm nhận thật tinh tế và sâu sắc nhất.

Bài văn mẫu số 4: Phân tích bài thơ Tôi yêu em

Từ khi loài người biết yêu và biết làm thơ đã có thơ về tình yêu. Tình yêu là đề tài luôn luôn xưa cũ và cũng luôn luôn mới mẻ. Mỗi thi nhân khi đến với đề tài huyền diệu này đều có những phát hiện riêng. Những bài thơ tình hay nhất không hẳn là những bài thơ có hình thức đẹp đẽ, ngôn từ bóng bẩy, mà điều quan trọng là tiếng nói chân thành nơi trái tim yêu đã làm rung động bao trái tim khác, khi họ đến với tình yêu tạo nên một sự cộng hưởng sâu xa trong tâm hồn nhân loại. Tôi yêu em của Puskin là một bài thơ như thế. Bằng một cách nói giản dị, chân thành, Puskin đã dạy cho con người biết yêu một cách cao thượng và nhân văn.

Puskin là nhà thơ Nga thiên tài - người đặt nền móng cho ngôn ngữ văn học và nền văn học Nga phong phú, đậm đà tính dân tộc. Nhà thơ nổi tiếng Giu-côp-xki đã coi Pu-skin là "người khổng lồ tương lai". Khát vọng tự do thấm đượm trong thơ Puskin. Ông là người ca sĩ của tự do. Puskin còn là ca sĩ của tuổi trẻ. Tình bạn, tình yêu là cảm hứng trong rất nhiều sáng tác của ông.

Tôi yêu em là một trong những bài thơ tình nổi tiếng của Puskin, của thi ca Nga và của cả nền thơ ca thế giới. Bài thơ được sắp xếp liền mạch 8 câu, không chia thành các khổ thơ. Toàn bài có hai câu thơ lớn, mỗi câu 4 dòng thơ. Như vậy, trên thực tế bài thơ như gồm hai phần, cả hai phần đều bắt đầu bằng cùng một cụm từ Tôi yêu em. Thoạt nhìn tưởng như ý quẩn, trùng lặp, đọc kĩ mới thấy ý thơ ào ạt trào lên:

Tôi yêu em đến nay chùng có thể

Ngọn lửa tình chưa hẳn đã tàn phai;

Nhưng không để em bận lòng thêm chút nữa,

Hay hồn em phải gợn sóng u hoài.

Tôi yêu em âm thầm, không hy vọng,,

Lúc rụt rè, khi hậm hực lòng ghen,

Tôi yêu em, yêu chân thành, đắm thắm,

Cầu cho em được người tình như tôi đã yêu em.

Con sóng sau dữ dội, mãnh liệt hơn con sóng trước. Hình thức lặp lại nhưng cảm xúc có sự khác biệt.

Xét bề ngoài câu chữ, nhân vật trữ tình dường như thông báo việc rút lui chối bỏ say mê, dập tắt lửa tình (nhưng không để em bận lòng thêm nữa, hay hôn em phải gọn bóng u hoài). Đó là trật tự logic trong cách giải bày tình cảm của nhân vật trữ tình. Nhưng trật tự logic đó chỉ là bề ngoài, còn trong sâu thẳm tâm linh, mạch cảm xúc của nhân vật trữ tình cuộn cuộn chảy, bất chấp logic. Không nén được cảm xúc đó cứ bật lên như một điệp khúc: Tôi yêu em.

Hãy bàn rộng một chút về cách dùng đại từ nhân xưng trong bài thơ, cách dùng đại từ nhân xưng trong câu chuyện tình yêu là cả một vấn đề. Người dịch đứng trước nhiều lựa chọn: Tôi yêu chị/ Tôi yêu cô/ Tôi yêu em/ Anh yêu em. Kiểu xưng hô trước có phần trang trọng, khách khí. Kiểu xưng hô sau lại quá tha thiết. Người dịch chọn kiểu xưng hô tôi yêu em là thỏa đáng vì nó nói lên đúng quan hệ vừa gần, vừa xa, vừa đắm thắm, vừa dang dở giữa nhân vật trữ tình.

Tôi yêu em là cách nói không mới nếu không muốn nói là đã trở nên rất quen thuộc và xưa cũ. Trong lịch sử ngôn ngữ học, từ khi loài người biết yêu đã có cụm từ này. Tuy nhiên, với mỗi người khi bước vào tình yêu nó luôn luôn mới, đặc biệt mới ở cách thể hiện. Con người luôn chờ mong ở lời thổ lộ ấy những khao khát, đam mê, hồi hộp, những ngọt ngào, tha thiết,...

Trong bài thơ, "Tôi yêu em" lặp lại nhiều lần như một điệp khúc. Đó vừa là một cách khẳng định không chút hồ nghi, băn khoăn, do dự, vừa là một sự thú nhận với tất cả sự chân thành thốt lên từ đáy lòng. Đó là khát vọng cháy bỏng của một trái tim yêu muốn được đáp lại. Đó còn là một lí luận của tình yêu: Tôi có quyền yêu em cho dù em có yêu tôi hay không. Tình yêu là thế. Lí luận của con tim nhiều khi bất chấp lí luận của khối óc.

Trong lời mở đầu, nhân vật trữ tình thú nhận:

Tôi yêu em đến nay chừng có thể.

Ngọn lửa tình chưa dễ đã tàn phai;

Nhưng không thể để em bận lòng thêm nữa

Hay hôn em phải đượm bóng u hoài

Tôi yêu em âm thầm không hy vọng

Lúc rụt rè, khi hậm hực lòng ghen

Tôi yêu em, yêu chân thành, đắm thắm

Cầu cho em được người tình như tôi đã yêu em.

"Ngọn lửa tình" có lúc bùng lên mãnh liệt, có lúc thầm lặng âm ỉ nhưng đó là cái âm ỉ của một, ngọn núi lửa lúc nào cũng có thể phun trào. Tình yêu âm thầm, đơn phương, có lúc chông chênh "không hi vọng" hỏi nhân vật trữ tình nhiều khi có cảm giác "tôi tìm em, em tìm ai?". Yêu một người là hạnh phúc vì yêu vì khổ đau vì cảm giác tình yêu không được đền đáp. Nhân vật

trữ tình có lúc rụt rè như một chàng trai mới lớn không dám đến gần để rồi ghen với cả những ánh mắt qua đường. Puskin trong thơ tình của mình đã nói rất nhiều về lòng ghen:

Trên đời này không có tra tấn nào

Đau đớn hơn những giày vò khắc nghiệt của ghen tuông

Tuy "hậm hực lòng ghen" nhưng nhân vật trữ tình là người dịu dàng, tao nhã, văn hóa tình yêu thể hiện khá rõ. Nét nổi bật nhất trong nhân cách yêu là "chân thành, đắm thắm", đắm thắm, chân thành ngay cả khi "không hi vọng". Đó là một mối tình tự nguyện, một tình cảm trọn vẹn dành cho người mình yêu.

Tóm lại, tình cảm của nhân vật trữ tình đầy đủ mọi sắc thái, mọi cung bậc, vừa rất con người với những đam mê, những hờn ghen, vừa mang tính lí tưởng bởi yêu hết mình và hiến dâng trọn vẹn.

Điều bất ngờ ở câu thơ kết là nhân vật trữ tình mặc dù "yêu chân thành, đắm thắm vẫn cầu mong cho người mình yêu có được người yêu "như tôi đã yêu em". Theo logic thông thường, người ta sẽ cầu mong cho người mình yêu cũng yêu mình. Tình yêu cao thượng đã khiến nhân vật trữ tình vượt lên trên cái logic thông thường đó, mang đến cho câu thơ nhiều hàm chứa ý vị. Yêu và trân trọng người mình yêu bởi nếu em không yêu tôi thì em đâu có lỗi. Có chăng là vì thân tình yêu đùa ác đã bắn mũi tên tình ái vào trái tim tôi mà không qua trái tim em.

Câu thơ như một lời nhắn nhủ: Em hãy yêu người yêu em chân thành, đắm thắm nhất, mãnh liệt nhất, "như tôi đã yêu em". Dường như ẩn chứa trong đó còn có chút gì như là ý vị mỉa mai: "Nếu không có sự can thiệp của siêu nhiên thì vị tất nữ nhân vật còn gặp được một tình yêu khác giống như thế. Điều đó có nghĩa là: Không một ai yêu em như tôi đã yêu em!

Câu thơ còn biểu hiện một niềm hi vọng, một khát vọng thánh thiện giàu tính nhân văn: Tình yêu chân thành lẽ nào không được đền đáp. Em cứ đi tìm. Tôi vẫn chờ đợi. Có thể em chưa nhận ra tôi chính là tình yêu thượng đế mang đến cho em nhưng rồi một ngày nào đó em sẽ nhận ra. Đó chính là sự gặp gỡ của những trái tim nhân văn cao cả.

Nhân vật trữ tình đã vượt lên thói ích kỉ tầm thường. Câu thơ đưa tình yêu lên ngôi, làm sáng chói nhân cách của nhân vật trữ tình: yêu tha thiết, mãnh liệt và trong sáng vô cùng, cao thượng vô cùng. Tôi yêu em phảng phất nỗi buồn của mối tình đơn phương nhưng là nỗi buồn trong sáng của một tâm hồn yêu đương chân thành, mãnh liệt, nhân hậu, vị tha. Bài thơ dạy cho người ta biết yêu một cách cao đẹp.

Lời giải bày tình yêu của Puskin được thể hiện bằng hình thức giản dị mà tinh tế. Chất thơ của bài thơ chính là sự thành thực của người làm thơ "lòng nhân ái làm xúc động lòng người ở về điểm lệ nghệ thuật của nó" (Bi-ê-lin-xki). "Đối tượng tự nó hấp dẫn đến mức chẳng cần gì đến sự tô vẽ điểm nào cả" (Puskin).

Bài văn mẫu số 5: Phân tích bài thơ Tôi yêu em

Puskin (1799-1837) tên đầy đủ là A-lếch-xan-đơ Xéc-ghê-ê-vích Puskin, sinh ra và lớn lên trong một gia đình quý tộc nhiều đời tại thủ đô Mát-xcơ-va. Là một trong số các đại diện nổi bật và xuất sắc nhất của nền Văn học Nga, cũng như thế giới trong suốt thế kỉ XIX. Puskin thành công trong nhiều thể loại tiêu biểu như trường ca, truyện ngắn, thơ trữ tình với các chủ đề chính mang tính nhân văn cao cả, tinh thần lãng mạn và đề cao khát vọng tự do, giải phóng con người.

Với tác phẩm Tôi yêu em, lời tự tâm đầy đớn đau và xót xa dành cho mối tình đơn phương của chàng trai si tình, “là một ví dụ chân thực về thái độ tôn trọng của Puskin đối với phụ nữ”, cũng là một “tuyên bố tinh túy về chủ đề tình yêu đã mất”. Để sau này khi nhắc đến Puskin người ta thường nhớ đến ông với tư cách là một nhà thơ tình vĩ đại với tác phẩm thơ tình đã trở thành bất hủ trong thi ca.

Ở bốn câu thơ đầu ta thấy rõ ràng tâm trạng đớn đau giằng xé của người thi sĩ, trước mối tình tan vỡ, trước người con gái ông yêu sâu sắc mà không thể có được tình yêu của nàng.

“Tôi yêu em: đến nay chùng có thể.

Ngon lửa tình chưa hẳn đã tàn phai;

Nhưng không để em bận lòng thêm nữa,

Hay hồn em phải gợn bóng u hoài”

Puskin khẳng định tình yêu nồng nàn, mãnh liệt của mình bằng câu thơ lộ rất chân thành, tha thiết “Tôi yêu em: đến nay chùng có thể”. Đó là lời tỏ tình kinh điển xưa nay, nhưng lại vừa đủ chân thành, không sến súa, ủy mị, thể hiện vẻ nghiêm túc trong tình cảm của tác giả. Khẳng định thứ tình cảm sâu sắc vẫn tồn tại trong trái tim người nghệ sĩ chưa từng đổi thay, vẫn luôn sâu sắc, nồng nàn và đơn giản chỉ bằng ba chữ “Tôi yêu em”.

Dẫu rằng trái tim ấy đã bị sự vô vọng của mối tình đơn phương làm cho đau đớn, xót xa, thế nhưng thứ tình cảm mãnh liệt, nóng bỏng được ví như “ngọn lửa tình” ấy vẫn mãi mãi một màu nồng đượm “chưa hẳn đã tàn phai”. Điều đó càng là minh chứng cho tình yêu của Puskin là thật lòng đối đãi, đó không phải là thứ tình cảm nông nổi, bùng bột của tuổi trẻ vụng dại, mà là tình yêu chân thành, đằm thắm của một chàng trai đã trưởng thành.

Rất chung thủy, vững bền dẫu qua bao năm tháng vẫn không hề đổi thay, vẫn nhen nhóm trong trái tim của tác giả những cảm xúc nồng nàn, mãnh liệt dẫu có là đớn đau và xót xa nhiều. Nhưng như lời thơ thâm thúy của Xuân Diệu: “Yêu là chết ở trong lòng một ít, vì mấy khi yêu mà đã được yêu. Cho rất nhiều nhưng nhận chẳng được bao nhiêu. Người ta phụ hoặc thờ ơ chẳng biết”.

Puskin cũng hiểu rằng, mối tình đơn phương của ông sẽ mãi chẳng có kết quả, cũng hiểu rằng có cố gắng thêm nữa chỉ khiến người và cô gái ấy phải mệt mỏi, và khó xử. Nên ông đã quyết tâm rời bỏ mối tình đơn phương này bằng tất cả lý trí, bằng tiếng nói mạnh mẽ, dứt khoát trong tâm hồn “Nhưng không để em bận lòng thêm nữa/Hay hồn em phải gợn bóng u hoài”.

Về cao thượng trong nhân cách của tác giả được thể hiện một cách rõ nét, dẫu vẫn còn yêu thương sâu sắc lắm đấy, thế nhưng ông biết rằng tình yêu thực sự là phải để cho người mình yêu được hạnh phúc chứ không phải “u hoài” luẩn quẩn trong sự níu kéo, chờ đợi, mong mỏi ích của của bản thân mình. Trên tất cả, Puskin yêu và tôn trọng người mình yêu tuyệt đối, ông thà hy sinh, chấp nhận bản thân chịu đau khổ giày vò, cũng không muốn cô gái mình chịu tổn thương một chút.

Và trong những dòng thơ ấy, dưới những câu chữ mạnh mẽ cao thượng này người ta vẫn thấy ẩn hiện sự kìm nén, nổi xót xa khi buộc phải từ bỏ thứ tình yêu mà ông hằng quý trọng, nâng niu suốt một quãng thời gian dài tưởng như đã in sâu vào thịt. Đó là tiếng khóc, là giọt nước mắt chảy ngược vào trái tim đầy thương tổn, để dập tắt ngọn lửa vẫn hừng hực cháy. Quả thật từ bỏ tình yêu muôn đời vẫn luôn là điều nan giải đối với mỗi con người, dù đó có là bậc thi sĩ tài hoa hay kẻ tầm thường phố chợ.

Đến hai câu thơ tiếp theo “Tôi yêu em âm thầm không hy vọng/ Lúc rụt rè, khi hậm hực lòng ghen” người ta lại càng thấy rõ cái nội tâm đầy mâu thuẫn giằng xé, cái sự tuyệt vọng đến đau lòng của tác giả. Yêu sâu sắc đến vậy, thế nhưng nói với người không đáng, chỉ sợ người lại càng lánh xa ta, yêu đến mức chỉ dám lặng lẽ, “âm thầm không hy vọng”. Dường như Puskin đã vì tình yêu đơn phương đầy nước mắt này mà từ bỏ hết những niềm tin, bởi ông biết rằng hy vọng càng nhiều thất vọng càng sâu sắc, chỉ bằng ngay từ đầu đã không mong ước, để thấy thoải mái hơn.

Yêu đến mức đón đau và lặng lẽ như vậy, không chỉ mình Puskin mà còn có rất nhiều trái tim ngoài kia cũng như thế. Đắng cay hơn nữa, là dẫu chỉ là tình đơn phương, nhưng có lẽ mọi cung bậc cảm xúc trong tình yêu, Puskin đã ném trải chẳng sót một thứ nào. Khi gặp ánh mắt, dáng điệu, nụ cười của người con gái ấy, trái tim chàng trai si tình đã bùng lên những cảm xúc không tên, thế nhưng lại bị ngăn cách bởi bức tường vô hình là sự từ chối của nàng, nên chỉ dám “rụt rè”, e ngại, sợ rằng chỉ một chút sơ sẩy thôi, thì sẽ chẳng còn gì nữa, nàng sẽ không còn dành cho ta sự nhân nhượng, cảm thông cuối cùng.

Rồi có khi lại “hậm hực lòng ghen” ghen đến phát điên lên được, vì người có tình mới, nhưng đón đau thay, bất lực và tuyệt vọng thay, bởi tác giả thậm chí còn chẳng có quyền được ghen tức, bởi vốn chẳng là gì của nhau, chỉ là “tự mình đa tình” mà thôi. Thế nên người ta nói ai yêu nhiều hơn người đó thua, là hoàn toàn đúng với tâm trạng của thi sĩ lúc bấy giờ.

Nhưng có lẽ với Puskin thắng thua trong tình yêu là chẳng có ý nghĩa, bởi ông yêu nàng “yêu chân thành đắm thắm”, Puskin đã thoát ra khỏi mọi cảm xúc tiêu cực hỗn độn, để quay trở về với tình yêu đích thực, chân chính và cao thượng nhất. Người hiểu rằng, tình yêu này đã là vô vọng, vậy chỉ cần một mình ông gánh chịu, còn mong người con gái ấy có được một tình yêu đẹp, được sống cuộc đời hạnh phúc, ở bên một người có dành cho cô ấy tình yêu như ông đã từng.

Thế mới thấy tình yêu của Puskin thật cao thượng và trong sáng, chân thành đến nhường nào, bước ra khỏi mọi tình vô vọng chính là cách để tôn trọng người phụ nữ ông yêu, đồng thời cũng là tôn trọng chính bản thân mình. Đồng thời hai câu thơ cuối cũng cho thấy lối ứng xử thông minh, nhân hậu của một người đàn ông trưởng thành, khẳng định mạnh mẽ tình yêu sâu nặng của mình, và bộc lộ niềm tự hào, sự tự tin vào tình yêu ấy chắc chắn sẽ đem lại hạnh phúc cho cô gái.

Đôi khi ta cũng cảm thấy có lẽ Puskin vẫn còn có chút hy vọng mơ hồ về sự hồi tâm chuyển ý của cô gái, nhưng nhiều hơn cả vẫn là tấm lòng hào sảng, chân thành chúc phúc, vừa lý trí vừa tình cảm của tác giả.

Tôi yêu em là một bài thơ có cấu tứ đơn giản, dễ hiểu nhưng lại bộc lộ được hết những cung bậc cảm xúc của con người trong một mối tình đơn phương. Người ta thấy sự đốn đau, tuyệt vọng, tình yêu chân thành, sâu sắc của tác giả, sự giằng xé giữa lý trí và con tim trong việc từ bỏ tình yêu mình hằng trân trọng.

Qua đó bài thơ cũng cho chúng ta một bài học về lối ứng xử trong tình yêu, cần phải biết bao dung, có nhân cách cao thượng, không nên vì những cảm xúc ích kỷ mà khiến người khác phải lâm vào tình huống khó xử.

Bài văn mẫu số 6: Phân tích bài thơ Tôi yêu em

Thơ là tiếng nói của tâm hồn, tiếng nói của cõi lòng, của trái tim. Thơ nói hộ lòng người những điều khó nói, những rung động thâm kín trong xúc cảm, đặc biệt trong tình yêu. A.Pu-skin lại được tôn vinh là "mặt trời vĩ đại của thi ca Nga" (Léc-mon-tốp). Một trong những áng thơ nổi tiếng của ông viết về đề tài tình yêu là bài Tôi yêu em, một trong những bài thơ tình hay nhất.

Nhận xét về màu sắc chung của thơ trữ tình Pu – skin, nhà mỹ học Bi-lê-lin- xki đã cho rằng, đó chính là "vẻ đẹp nội tâm của con người và lòng nhân ái vượt ve tâm hồn". Và Tôi yêu em phải chăng là một bài thơ mang đậm màu sắc ấy?

Bài thơ gồm hai khổ thơ (theo bản dịch tiếng Việt) diễn tả trung thực tâm trạng của nhân vật trữ tình (tôi) trong tình yêu. Nói lên niềm mong mỏi hi vọng người mình yêu được hạnh phúc. Và phải chăng đó là vẻ đẹp cao thượng, thánh thiện nhất.

Tôi yêu em đến nay chừng có thể

Ngọn lửa tình chưa hẳn đã tàn phai.

Mỗi lời tâm sự cũng là lời trái tim muốn nói. Tình yêu này đã nung nấu rất lâu rồi. "Ngọn lửa tình" đã tắt nhưng "chưa hẳn đã tàn phai", dù cho tình yêu không được em đáp lại.

Bài thơ dựa trên câu chuyện có thật của chính tác giả khi sống ở Xanh Pê-téc-bua. Pu-skin thường hay lui tới nhà vị chủ tịch viện Hàn lâm nghệ thuật Nga để gặp những người làm nghệ thuật và cũng vì cô con gái chủ nhà – nàng Ô-lê-nhi-a xinh đẹp. Nhưng khi nhà thơ ngỏ lời cầu hôn thì nàng đã từ chối.

Tại sao mở đầu bài thơ, tác giả lại viết: "Tôi yêu em đến nay chừng có thể- Ngọn lửa tình chưa hẳn đã tàn phai"? Có gì đáng nói đâu nếu không có hai câu thơ tiếp theo:

Nhưng không để em bận lòng thêm nữa

Hay hồn em phải gọn bóng u hoài

Nếu ở về trước chữ "nhưng" là một sự phủ phàng, tình yêu tôi vẫn dành cho em dù em không đáp lại tình tôi. Em quá hồ hững, quá vô tình. Đằng sau chữ "nhưng" là cả một sự cao thượng. Theo lẽ thường, khi bị từ chối lời cầu hôn, người ta sẽ không dễ dàng từ bỏ người mình yêu. Người ta vẫn theo đuổi bằng nhiều cách trước khi tuyệt vọng hoàn toàn.

Nhưng ở đây A.Pu-skin lại "không để em bận lòng thêm nữa", vì tôi, vì tình yêu của tôi. "Tôi yêu em", nhưng tôi sẽ không để em buồn lòng, dù thực chất người đang buồn lòng là "tôi". Vì thế mà tôi không thể để cho tâm hồn ấy phải "gợn bóng u hoài" Đây là một tình cảm cao thượng, đầy tính vị tha.

Đọc toàn bộ khổ thơ đầu, ta thấy cảm xúc dường như đang bị dồn nén để cho một cảm xúc khác trỗi lên. Nhân vật tôi hiện lên với một tấm lòng yêu thương rộng lớn. Có thể thấy lời thơ như những lời tâm sự của tác giả. Tâm sự với người mình yêu, tâm sự với chính mình. Tâm trạng của nhân vật trữ tình có thể nào khác hơn là tâm trạng của chính thi nhân? Mạch thơ tự sự trữ tình tiếp tục chuyển tiếp sang khổ thơ thứ hai. Cũng là cảm xúc ấy:

Tôi yêu em âm thầm không hi vọng

Lúc rụt rè, khi hậm hực lòng ghen

Cái tình yêu ban đầu còn rụt rè, thầm yêu trộm nhớ ấy cũng tỏ ra có phần ích kỉ. Nhưng cái ích kỉ thật đáng yêu. Lúc rụt rè, khi hậm hực lòng ghen. Tình yêu ban đầu đối với con người dân tộc nào cũng vậy, cũng có hậm hực cũng có ghen tuông, cũng rụt rè, e lệ, nhưng ấy chính là những phẩm chất mãnh liệt thiết tha và cao thượng của tình yêu.

Tôi yêu em âm thầm không hi vọng. Lời thú nhận của thi nhân cũng chính là cõi lòng của mọi con người trong tình yêu. Nhưng đó là tình yêu đẹp, tình yêu biết đặt người mình yêu lên trên những khát khao mãnh liệt của chính bản thân mình. Tôi yêu em, yêu chân thành đắm thắm.

Đây lại là lời thú nhận nữa, trực tiếp và rõ ràng. Lời nói của chính trái tim đang run rẩy vì yêu, một trái tim chân thành nhất. Đó là một lời giải bày bộc bạch tâm trạng của "tôi", cũng là lời tâm sự chân thành để người mình yêu hiểu được trái tim mình. Nhưng cũng như câu thơ trên, ở đây, tình cảm ấy lại một lần nữa nhường chỗ cho sự cao cả: Cầu em được người tình như tôi đã yêu em.

Sự cao thượng, thánh thiện của tình yêu đến đây dường như chợt bùng sáng. Tình yêu đến đây không còn sự nhỏ nhen, ích kỉ. Tình yêu ấy trở nên cao đẹp biết nhường nào: hi sinh tình yêu của mình để cho người mình yêu hạnh phúc.

Về cách hiểu câu thơ này, có ý kiến cho rằng: đó là lời thách thức kiêu bạc. Nhân vật tôi muốn nói với em rằng liệu có ai yêu em hơn tôi, em có được người tình nào xứng đáng hơn tôi? Trong muôn nẻo đường của tình yêu, cách hiểu này không phải không hợp lí. Nhưng nêu lí giải câu thơ như vậy thì Tôi yêu em không thể nào được xem là một trong những bài thơ tình hay nhất.

Cho nên, có thể nói câu thơ cuối chính là điểm sáng của bài thơ. Nó thể hiện vẻ đẹp tâm hồn con người và tấm lòng nhân ái của con người trong tình yêu. Một tình yêu chân thành, đắm thắm

sẽ nâng đỡ thanh lọc tâm hồn con người. Đó cũng chính là vẻ đẹp cao thượng trong tình yêu của tác giả.

Có người nói rằng: sự chân thành là chìa khoá mở cửa vào trái tim người khác. Và điều đó đúng trong trường hợp của A.Pu-skin. Tôi yêu em đã đi vào lòng người đọc như những bản tình ca hay nhất cho mọi thời đại. Và Pu-skin mãi là "mùa xuân của văn học Nga", là "mặt trời của thi ca Nga".

CLICK NGAY vào nút **TẢI VỀ** dưới đây để tải các bài văn mẫu Phân tích bài thơ Tôi yêu em Văn lớp 11 file word, pdf hoàn toàn miễn phí.